

PL

PL

PL

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 23.11.2009
KOM(2009)644 wersja ostateczna

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania
Umowy o współpracy
między Unią Europejską a jej państwami członkowskimi, z jednej strony,
a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań
naruszających ich interesy finansowe oraz w sprawie zagwarantowania wymiany
informacji w sprawach podatkowych**

UZASADNIENIE

1. KONTEKST

W dniu 10 grudnia 2008 r. Komisja przyjęła wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe, a także wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy o współpracy między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe¹.

Wniosek ten został przyjęty w dniu 7 listopada 2006 r., po udzieleniu przez Radę upoważnienia.

2. CEL ZMIENIONEGO WNIOSKU

W następstwie konkluzji przyjętych przez Radę ECOFIN w dniu 10 lutego 2009 r. zakłada się, że Liechtenstein jest gotowy do podjęcia w umowie z Unią Europejską zobowiązań, których zakres jest co najmniej zbliżony do zakresu zobowiązań podjętych w umowach zawartych z państwami trzecimi. Rada zobowiązała ponadto Komisję do wprowadzenia zmian mających na celu zapewnienie skutecznej pomocy administracyjnej i dostępu do informacji w odniesieniu do wszelkich form inwestycji, w szczególności fundacji i funduszy powierniczych.

Liechtenstein wydał oficjalne oświadczenie, w którym uznaje standardy współpracy obowiązujące na mocy art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku (2005), po czym podobnie postąpiły kolejne państwa. Biorąc pod uwagę wnioski sformułowane na szczycie G-20, który odbył się w dniu 2 kwietnia 2009 r., uwzględnienie standardów przewidzianych w modelu OECD jest logicznym posunięciem. W takim kontekście należy zatem interpretować konkluzje Rady. Standardy nie powinny być ograniczone do przypadków oszustw podatkowych oraz uchylania się od opodatkowania, lecz powinny obejmować wszelką wymianę informacji, także w ramach współpracy w sprawach podatkowych.

W 2009 r. Komisja odbyła zatem, w ścisłej współpracy z Radą (przede wszystkim w ramach prac realizowanych w Grupie Roboczej ds. EFTA oraz Grupie Roboczej ds. Podatkowych – podatki bezpośrednie), negocjacje z Liechtensteinem, podczas których poruszono między innymi następujące kwestie:

- należy rozszerzyć światowy zasięg obowiązywania Umowy, tak aby objęła ona współpracę w sprawach podatkowych zgodnie ze standardami zawartymi w art. 26 modelowej konwencji OECD;

¹ COM(2008) 839 wersja ostateczna.

- należy rozszerzyć ogólny zakres obowiązywania, tak aby w odpowiedni sposób odzwierciedlał on standardy OECD, precyzując, iż udzielana w odpowiedzi na wniosek pomoc w formie wymiany informacji obejmuje informacje, co do których można przypuszczać, że będą pomocne w określaniu, szacowaniu, egzekwowaniu i poborze podatków, odzyskiwaniu i egzekwowaniu roszczeń podatkowych albo związanych z tym czynności dochodzeniowych lub czynności ścigania;
- zakresem obowiązywania należy objąć uchylanie się od opodatkowania, włącznie z nieskładaniem zeznań podatkowych wymaganych na mocy prawa; należy wyjaśnić, co kryje się pod pojęciem oszustwa podatkowego oraz uchylania się od opodatkowania, tak aby możliwe było określenie zakresu pomocy na etapie dochodzeń;
- sformułowania użyte w zmienionej Umowie powinny także lepiej odzwierciedlać dokładne brzmienie słowne standardów zawartych w art. 26 modelowej konwencji OECD w odniesieniu do ograniczeń w zakresie wymiany informacji;
- wydaje się, że dla zagwarantowania pełnego zastosowania standardów zawartych w art. 26 modelowej konwencji OECD niezbędne jest określenie uprawnień, przysługujących organom administracji partnera, do którego skierowany został wniosek; w szczególności Strony muszą dopilnować, aby ich organy administracyjne dysponowały uprawnieniami do uzyskiwania i przekazywania informacji znajdujących się w posiadaniu banków, przedsiębiorstw, spółek cywilnych, funduszy powierniczych i fundacji (dotyczących w szczególności własności i beneficjentów), dzięki którym w odpowiedzi na wniosek będą mogły takie informacje udostępniać;
- należy zmienić Umowę, przydzielając Wspólnemu Komitetowi dodatkowe zadania dotyczące monitorowania oraz oceny;
- należy określić formę i treść wniosków o udzielenie pomocy, uwzględniając w nich opis treści wniosku o udzielenie pomocy, który odzwierciedla postanowienia przewidywane w umowach, które Liechtenstein zawarł w ostatnim czasie z państwami trzecimi;
- Umowa powinna umożliwiać jej szybkie wdrożenie i wprowadzać zróżnicowany system przewidujący tymczasowe zastosowanie niektórych kompetencji Unii, zwłaszcza w odniesieniu do tradycyjnych zasobów własnych oraz niektórych aspektów postanowień dotyczących wymiany informacji.

W kontekście wspomnianych powyżej negocjacji Księstwo Liechtensteinu podniosło następujące kwestie największej wagi:

- Liechtenstein postrzega Umowę w kontekście swojego członkostwa w EOG, a tym samym swojego uczestnictwa w swobodach na rynku wewnętrznym, a także w kontekście zawartych umów o uczestnictwie w dorobku prawnym Schengen oraz dorobku dublińskim;
- równe traktowanie oraz niedyskryminacja to podstawowe zasady i – jako takie – powinny być stosowane przez wszystkie państwa członkowskie w ich kontaktach z Liechtensteinem; celem Liechtensteinu jest ponadto zagwarantowanie równego traktowania oraz niedyskryminacji w odniesieniu do europejskich państw trzecich

oraz w odniesieniu do podjętych na mocy Umowy zobowiązań do wymiany informacji w sprawach podatkowych;

- Liechtenstein zastrzega sobie możliwość zawierania uzupełniających dwustronnych umów o współpracy w sprawach podatkowych z poszczególnymi państwami członkowskimi w zakresie ich kompetencji; takie umowy zostały już zawarte z niektórymi państwami członkowskimi.

Komisja regularnie przedstawiała Radzie sprawozdania z postępu negocjacji z Liechtensteinem.

W dniu 9 czerwca 2009 r. Rada – przywołując konkluzje Rady z dnia 10 lutego 2009 r. – wezwała Komisję do szybkiego przedstawienia wyniku negocjacji dotyczących umowy w sprawie zwalczania nadużyć finansowych z Liechtensteinem i przyjęła do wiadomości, iż Komisja zamierza przedstawić wytyczne negocjacyjne dotyczące umów w sprawie zwalczania nadużyć z Monako, Andorą, San Marino oraz Szwajcarią.

Dyskusje prowadzone w grupach roboczych Rady (Grupie Roboczej ds. EFTA oraz Grupie Roboczej ds. Podatkowych – podatki bezpośrednie) pomogły w przygotowaniu nieformalnego, zweryfikowanego projektu; Komisja w miarę możliwości uwzględniła prośby i wyeliminowała obawy państw członkowskich. Niniejszy projekt został przekazany Komitetowi Stałych Przedstawicieli w dniach 8 i 14 października 2009 r. w celu jego przedyskutowania.

W dniu 20 października na posiedzeniu Rady ECOFIN zadecydowano, że kwestia zostanie ponownie podjęta w grudniu.

Zmieniony wniosek uwzględnia te najnowsze zmiany. Ponadto uwzględniono w nim również nowe przepisy Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności w odniesieniu do podstaw prawnych.

Niniejsza Umowa powinna posłużyć jako model dla potrzeb negocjowania umów w sprawie zwalczania nadużyć finansowych, które zawierane są z państwami trzecimi.

3. WPROWADZONE ZMIANY

- Tytuł Umowy oraz artykuł 1 – „przedmiot”

Tytuł i artykuł ten zostały zmienione w celu odzwierciedlenia zasięgu przedmiotu Umowy (tak aby obejmował również pomoc w formie wymiany informacji, co do których można przypuszczać, że będą pomocne w określaniu, szacowaniu, egzekwowaniu i poborze podatków).

- Artykuł 2 – „Ogólny zakres stosowania”

Artykuł ten został zmieniony tak, aby odzwierciedlał zakres stosowania Umowy. W tym celu dodano artykuł 2 ust. 1 lit. c), w którym uwzględniono konkluzje Rady z dnia 10 lutego 2009 r. oraz zobowiązanie Liechtensteinu z dnia 12 marca 2009 r. w sprawie przyjęcia standardów OECD w zakresie wymiany informacji w sprawach

podatkowych (art. 26 Modelowej konwencji OECD w sprawie podatku od dochodu i majątku).

Ponadto w art. 2 ust. 1 lit a) usunięto słowo „wszystkich” przed słowem „Stron”, jako że nie stanowi ono żadnej wartości dodanej, zaś w art. 2 ust. 1 lit. b), e) oraz f) usunięto słowo „oszukiwacze”.

W art. 2 ust. 4 lit. e) wprowadzono nową definicję „podatków bezpośrednich”; definicja ta jest zgodna z definicją zawartą w art. 3 modelowej umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych.

Dokonano zmian w art. 2 ust. 4 lit. b) oraz w art. 2 ust. 4 lit. d), rozszerzając ich zakres na kwestie nieskładania prawidłowych zeznań podatkowych oraz unikania opłat celnych oraz podatków pośrednich zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 4 lit. f) dotyczącą postępowania naruszającego przepisy w zakresie podatków bezpośrednich.

W art. 2 ust. 4 lit. g) wprowadzona została dodatkowa definicja osoby. Definicja ta uwzględnia definicję zaproponowaną przez prezydencję szwedzką jako kompromis w odpowiedzi na projekt dyrektywy w sprawie współpracy administracyjnej w obszarze podatków.

W art. 2 wprowadzono nowy ustęp 5, precyzując, że wymiana informacji odbywa się bez względu na to, czy dana osoba, której te informacje dotyczą, lub w posiadaniu której się znajdują, jest rezydentem którejkolwiek ze Stron, a także jak należy rozumieć pojęcie „organów Stron”. Jest to zgodne z art. 2 modelowej umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych oraz z zobowiązaniami, które zostały uzgodnione między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 2 umowy między Stanami Zjednoczonymi a Liechtensteinem²).

I wreszcie, przewidziano fakt nieprzestrzegania wymogów prawnych związanych z koniecznością złożenia zeznania podatkowego (art. 2 ust. 4 lit. f) pkt (vi)).

- Artykuł 3 – „Sprawy mniejszej wagi”

Artykuł ten został zmieniony; usunięto z niego wymóg progowy związany z wymianą informacji dotyczących spraw podatkowych.

- Artykuł 4 – „Porządek publiczny”

Artykuł ten nie został zmieniony. Należy jednak zwrócić uwagę, że zawarte w nim postanowienia muszą być interpretowane w sposób bardzo restrykcyjny, chroniący podstawowe interesy poszczególnych Stron. Nie można interpretować go w sposób, który utrudniałby właściwe funkcjonowanie Umowy.

- Artykuł 5 – „Przekazywanie informacji i dowodów”

Zmieniono art. 5 ust. 2 lit. b), dodając odniesienie do art. 2 ust. 1 lit. c).

²

Umowa między rządem Stanów Zjednoczonych Ameryki a rządem Księstwa Liechtensteinu w sprawie współpracy w sprawach podatkowych oraz wymiany informacji dotyczących spraw podatkowych.

- Artykuł 6 – „Poufność”

Artykuł ten nie został zmieniony. Przepis ten należy odczytywać w świetle artykułu 21, który dotyczy korzystania z informacji.

- Artykuł 7 – „Stosunek do innych umów”

Artykuł ten został zmieniony; zawarto w nim wyjaśnienie, że Umowa musi być interpretowana jako instrument wprowadzający zasady minimalne, oraz że umowy dwustronne (ale również porozumienia) mogą wykraczać poza te zasady minimalne do takiego stopnia, do jakiego wiążą się z obszerniejszą współpracą w zakresie wsparcia administracyjnego.

- Artykuł 8 – „Zakres pomocy administracyjnej”

Artykuł ten został zmieniony; wyraźnie mówi się w nim o współpracy administracyjnej opartej na wymianie informacji dotyczących podatków objętych Umową.

- Artykuł 9 – „Przepisy o przedawnieniu”

Na końcu artykułu dodano zdanie, precyzując fakt, iż przedawnienie się zobowiązań wynikających z podatków wezwanej Strony nie stoi na przeszkodzie w uzyskaniu i dostarczaniu przez tę Stronę informacji, o których mowa we wniosku. Jest to zgodne ze zobowiązaniami, które zostały uzgodnione między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 7 ust. 5 umowy między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi).

- Artykuł 10 – „Uprawnienia”

Zgodnie z konkluzjami Rady z lutego 2009 r. artykuł ten został zmieniony tak, aby obejmował podobny zakres zobowiązań, jaki został uzgodniony między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 5 ust. 6) oraz jaki przewiduje modelowa umowa OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych.

Wprowadzono dwa przypisy, zwracając uwagę na fakt, że zakłady i fundacje będą tłumaczone na język niemiecki jako „Anstalten” oraz „Stiftungen”.

Wprowadzono odniesienie do nowej definicji osoby w art. 2 ust. 4 lit. g).

- Artykuł 11 – „Ograniczenia wymiany informacji”

Artykuł ten został zmieniony w taki sposób, aby w pełni uwzględniał standardy zawarte w art. 26 modelowej konwencji OECD (ust. 2). Wprowadzono również dalsze zmiany, precyzując, iż nie można odrzucić wniosku o informację ze względu na to, że zobowiązanie podatkowe, z którego ten wniosek wynika, zostało przez płatnika zakwestionowane (nowy ustęp 3), zgodnie ze zobowiązaniami, które zostały uzgodnione między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 7 ust. 3 umowy zawartej między Stanami Zjednoczonymi a Liechtensteinem).

- Artykuł 12 – „Koszty i obowiązek wyczerpania standardowych źródeł informacji”

Pierwszy ustęp został zastąpiony nowym postanowieniem w sprawie kosztów, które zgodne jest z modelową umową OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych z 2002 r. (art. 9, zgodnie z którym „występowanie kosztów powstałych w związku z udzielaniem pomocy powinno zostać ustalone między układającymi się Stronami” i komentarz).

W drugim ustępie, który dotyczy zobowiązania do wyczerpania standardowych źródeł informacji, przewidziano sytuację wyjątkową, gdy odwołanie się do takich środków spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

- Artykuł 14 – „Wnioski o udzielenie informacji”

Nowe brzmienie tego artykułu zgodne jest ze zobowiązaniami, które zostały uzgodnione między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 5 umowy zawartej między Stanami Zjednoczonymi a Liechtensteinem), a które opierają się na modelowej umowie OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych z 2002 r.

- Artykuł 18a – „Obecność upoważnionych pracowników organu Strony występującej z wnioskiem w odniesieniu do współpracy w sprawach podatkowych”

Te nowe postanowienia dotyczące współpracy w sprawach podatkowych zostały wprowadzone w następstwie rozszerzenia zakresu stosowania Umowy (nowy art. 2 ust. 1 lit. c)). Jest to zgodne z modelową umową OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych z 2002 r. (art. 6 i komentarz, w szczególności par. 66-70) i wypływa ze zobowiązań, które zostały uzgodnione między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 6 umowy między Stanami Zjednoczonymi a Liechtensteinem).

- Artykuł 20a – „Forma i treść wniosków o pomoc w sprawach podatkowych”

Zgodnie z wnioskami Rady z lutego 2009 r. artykuł ten został zmieniony w taki sposób, aby obejmował podobny zakres zobowiązań, jaki został uzgodniony między Liechtensteinem a Stanami Zjednoczonymi Ameryki (art. 5 ust. 2 umowy między Stanami Zjednoczonymi a Liechtensteinem).

Artykuł ten należy interpretować w świetle wspólnej deklaracji dotyczącej tego postanowienia, przede wszystkim w sytuacjach, w których nieznana jest tożsamość posiadacza rachunku.

- Artykuł 21 – „Korzystanie z informacji”

Artykuł ten nie został zmieniony. Należy jednak zauważyć, że wspomniane w tym artykule postępowania sądowe dotyczą postępowań zarówno w sprawach cywilnych, jak i karnych.

- Artykuł 24 – „Dochodzenie roszczeń”

W uzupełnieniu wyjaśnień przedstawionych w uzasadnieniu pierwotnego wniosku przyjętego w dniu 10 grudnia 2008 r. warto podkreślić, że postanowienie zawarte w

art. 24 ust. 2 pozostaje bez uszczerbku dla dodatkowych wymogów, które w niezbędnych przypadkach są stawiane na mocy prawa krajowego.

- Artykuł 25 – „Stosunek do innych umów”

Podobnie jak w przypadku art. 7, również ten artykuł został zmieniony; dla uzupełnienia wyjaśniono w nim, iż postanowienia znajdujące się w tytule III nie uniemożliwiają szerszej współpracy w oparciu o inne instrumenty, przede wszystkim umowy dwustronne.

- Artykuł 31 – „Przeszukanie i zajęcie”

Artykuł ten nie został zmieniony. Należy jednak zauważyć, że lista warunków niezbędnych dla dopuszczalności przewidzianych w tym artykule wniosków jest wyczerpująca.

- Artykuł 32 – „Wniosek o udzielenie informacji bankowych i finansowych”

Art. 35 ust. 5 został sformułowany na nowo w sposób, który lepiej odzwierciedla standardy OECD. W ustępie tym pojęcie „Strona” oznacza Stronę, do której zwrócono się z wnioskiem.

W uzupełnieniu wyjaśnień przedstawionych w uzasadnieniu pierwotnego wniosku, który przyjęto w dniu 10 grudnia 2008 r., należy podkreślić, iż ograniczenia dotyczące odrzucenia wniosku o informacje w przypadku pomocy administracyjnej i wzajemnej pomocy prawnej nie powinny się od siebie różnić.

- Artykuł 33 – „Dostawy kontrolowane”

Artykuł ten nie został zmieniony. Należy jednak zwrócić uwagę, że przepis ten należy odczytywać w świetle art. 8 ust. 2.

- Artykuł 38 – Wspólny Komitet

Art. 38 ust. 1 i 2 zostały nieznacznie zmienione, przede wszystkim ze względu na potrzebę wyjaśnienia, iż zarówno decyzje dotyczące praktycznego sposobu realizacji Umowy, jak również decyzje przewidziane w innych artykułach Umowy, powinny być podejmowane jednomyślnie.

W art. 38 ust. 2 wyszczególniono, co rozumiane jest pod pojęciem wszystkich Stron.

- Artykuł 41 – „Wejście w życie”

Biorąc pod uwagę precedensową umowę zawartą z Konfederacją Szwajcarską, wprowadzono zapis, w oparciu o który określone postanowienia Umowy (tytuł I oraz tytuł II w zakresie, w jakim dotyczą one dochodów objętych opodatkowaniem od oszczędności i wymiany informacji oraz wzajemnej pomocy w związku z nadużyciami finansowymi i innymi nielegalnymi działaniami w obszarze tradycyjnych zasobów własnych oraz funduszy Wspólnoty) będą stosowane od momentu, w którym Umowa zostanie podpisana przez Strony, a Księstwo Liechtensteinu notyfikuje swój dokument ratyfikacyjny.

Porządek prawny Unii dopuszcza takie tymczasowe zastosowanie.

Tradycyjne zasoby własne należy rozumieć w świetle decyzji Rady z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie systemu zasobów własnych Wspólnot Europejskich³ (to pojęcie obejmuje wykaz zamieszczony w art. 2 ust. 1 lit. a), ale nie obejmuje podatku VAT).

- Art. 43 – „Stosowanie w czasie”

Artykuł ten został zmieniony; wyszczególniono w nim zasady stosowania w czasie w odniesieniu do pomocy w formie wymiany informacji dotyczących określania, szacowania, egzekwowania i poboru podatków pośrednich i bezpośrednich (nowy art. 2 ust. 1 lit. c)).

Brzmienie art. 43 lit. c) wynika z brzmienia art. 15 modelowej umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych z 2002 r. Celem tego nowego przepisu jest wprowadzenie systemu stosowania w czasie, który byłby spójny z potrzebą przewidywalnych ram prawnych dla potrzeb istniejących kontaktów z klientami. Jeżeli Umowa miałaby zostać podpisana przed końcem 2009 r., pierwszy rok podatkowy, którego by dotyczyła, to rok 2010, zaś pierwsza wymiana informacji odnoszących się do tego konkretnego roku podatkowego dokonana zostałaby w 2011 r.

4. WNIOSEK

Komisja wprowadza do swojego wniosku następujące zmiany:

³ Dz.U. L 163 z 23.6.2007, s. 17.

Zmieniony wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania
Umowy o współpracy
między Unią Europejską a jej państwami członkowskimi, z jednej strony,
a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań
naruszających ich interesy finansowe oraz w sprawie zagwarantowania wymiany
informacji w sprawach podatkowych**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 325 ust. 4 w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji⁴,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Po uzyskaniu w dniu 7 listopada 2006 r. upoważnienia Rady oraz w następstwie konkluzji Rady z dnia 10 lutego 2009 r. Komisja przeprowadziła, w imieniu Wspólnoty i jej państw członkowskich, negocjacje z Księstwem Liechtensteinu dotyczące Umowy w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających finansowe interesy publiczne, w tym w zakresie zasobów i wydatków, w szczególności dotacji oraz podatków oraz w sprawie zagwarantowania wymiany informacji w sprawach podatkowych.
- (2) Pożądane jest podpisanie Umowy, która została paraflowana w dniu [...] r., z zastrzeżeniem możliwości jej zawarcia w późniejszym terminie.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby/osób uprawnionej/ych do podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy o współpracy między Unią Europejską a jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe oraz w sprawie

⁴ Dz.U. C z [...], s. [...].

zagwarantowania wymiany informacji w sprawach podatkowych, dalej zwanej „Umową o współpracy”, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

Tekst Umowy o współpracy, która ma zostać podpisana, dołączony jest do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Postanowienia zawarte w tytule I, II oraz IV Umowy o współpracy są tymczasowo stosowane w zakresie, jaki został określony w art. 41 ust. 4 Umowy, począwszy od pierwszego dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym Księstwo Liechtensteinu notyfikuje w Sekretariacie Generalnym Rady swój dokument ratyfikacyjny.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Umowa o współpracy
między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Księstwem
Liechtensteinu, z drugiej strony,
w sprawie zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań
naruszających ich interesy finansowe oraz w sprawie zagwarantowania wymiany informacji
w sprawach podatkowych

UNIA EUROPEJSKA

KRÓLESTWO BELGII,

REPUBLIKA BULGARII,

REPUBLIKA CZESKA

KRÓLESTWO DANII,

REPUBLIKA FEDERALNA NIEMIEC,

REPUBLIKA ESTOŃSKA,

IRLANDIA,

REPUBLIKA GRECKA,

KRÓLESTWO HISZPANII,

REPUBLIKA FRANCUSKA,

REPUBLIKA WŁOSKA,

REPUBLIKA CYPRYJSKA,

REPUBLIKA ŁOTEWSKA,

REPUBLIKA LITEWSKA,

WIELKIE KSIĘSTWO LUKSEMBURGA,

REPUBLIKA WĘGIERSKA,

REPUBLIKA MALTY,

KRÓLESTWO NIDERLANDÓW,

REPUBLIKA AUSTRII,

RZECZPOSPOLITA POLSKA,

REPUBLIKA PORTUGALSKA,

RUMUNIA,

REPUBLIKA SŁOWENII,

REPUBLIKA SŁOWACKA,

REPUBLIKA FINLANDII,

KRÓLESTWO SZWECJI,

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ, z
jednej strony,

oraz

KSIĘSTWO LIECHTENSTEINU, z drugiej strony,

zwane dalej Stronami,

PRAGNĄC skutecznie zwalczać nadużycia finansowe i inne nielegalne działania naruszające
interesy finansowe Stron i zapewnić skuteczną współpracę administracyjną w zakresie
określania, szacowania, egzekwowania i poboru podatków pośrednich i bezpośrednich,

ZAUWAŻAJĄC, że niniejsza Umowa uwzględnia standardy OECD w brzmieniu
przedstawionym w modelowej umowie OECD o wymianie informacji w sprawach
podatkowych,

UWZGLĘDNIAJĄC członkostwo Liechtensteinu w Europejskim Obszarze Gospodarczym i,
co za tym idzie, fakt, że jest on objęty czterema swobodami,

POSTANOWIŁY ZAWRZEĆ NINIEJSZĄ UMOWĘ:

TYTUŁ I – POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1 – Przedmiot

Przedmiotem niniejszej Umowy jest rozszerzenie zakresu pomocy administracyjnej i wzajemnej pomocy prawnej między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, oraz Księstwem Liechtensteinu, z drugiej strony, w celu zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających ich interesy finansowe zgodnie z przepisami art. 2 oraz prowadzenie współpracy administracyjnej opartej na wymianie między Stronami informacji, co do których można przypuszczać, że będą pomocne w określaniu, szacowaniu, egzekwowaniu i poborze podatków wchodzących w zakres niniejszej Umowy.

Artykuł 2 – Ogólny zakres stosowania

1. Niniejszą Umowę stosuje się w następujących dziedzinach:

- (a) administracyjne i karne zapobieganie nadużyciom finansowym oraz wszelkim innym nielegalnym działaniom naruszającym poszczególne interesy finansowe Stron, wykrywanie takich nadużyć oraz działań, postępowanie wyjaśniające, dochodzenie w sprawie takich nadużyć oraz działań i ściganie takich nadużyć oraz działań w kwestiach:
 - obrotu towarami z naruszeniem przepisów prawa celnego i rolnego,
 - obrotu z naruszeniem przepisów w zakresie podatków pośrednich, określonych w ust. 4 lit. c),
 - poboru lub zatrzymania środków pochodzących z budżetu Stron lub z budżetów zarządzanych przez nie lub na ich rzecz, takich jak dotacje i refundacje – w tym wykorzystywania tych środków na cele inne niż te, na które zostały początkowo przyznane,
 - procedur udzielania zamówień przez Strony;
- (b) zapobieganie, wykrywanie, postępowanie wyjaśniające, dochodzenie oraz ściganie administracyjne i karne nielegalnych działań naruszających poszczególne interesy finansowe państw członkowskich Unii Europejskiej oraz Księstwa Liechtensteinu poprzez postępowanie naruszające przepisy w zakresie podatków bezpośrednich;
- (c) współpraca administracyjna oparta na wymianie informacji, co do których można przypuszczać, że będą pomocne w stosowaniu i egzekwowaniu prawa krajowego Stron dotyczącego podatków pośrednich i bezpośrednich, w tym informacji dotyczących określania, szacowania, egzekwowania lub poboru podatków w odniesieniu do osób, które podlegają takim podatkom, oraz informacji dotyczących ściągania i egzekwowania roszczeń podatkowych albo związanych z tym czynności dochodzeniowych lub czynności ścigania;

- (d) zajmowanie i odzyskiwanie kwot należnych lub nienależnie pobranych wynikających z nielegalnych działań wymienionych w ust. 1 lit. a) i b).
2. Nie wolno odmówić współpracy w rozumieniu tytułu II (pomoc administracyjna) i tytułu III (wzajemna pomoc prawna) tylko i wyłącznie z tego powodu, że wniosek dotyczy przestępstwa, które wezwana Strona uznaje za przestępstwo podatkowe, lub że przepisy wezwanej Strony nie rozróżniają tego samego rodzaju podatków, ceł, opłat, wydatków, dotacji lub refundacji albo nie zawierają takiego samego rodzaju przepisów lub takiej samej kwalifikacji prawnej faktów co przepisy wzywającej Strony.
3. Pranie dochodów pochodzących z działań objętych ust. 1 lit. a) niniejszej Umowy wchodzi w jej zakres stosowania pod warunkiem, że powyższe objęte jest zakresem stosowania dyrektywy 2005/60/WE włączonej do Porozumienia EOG decyzją Wspólnego Komitetu EOG nr 87/2006 z 7 lipca 2006 r. zmieniającą załącznik IX (Usługi finansowe) do Porozumienia EOG, lub że działania stanowiące przestępstwo źródłowe są zagrożone, na mocy prawa zarówno wzywającej, jak i wezwanej Strony, karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi ponad sześć miesięcy.
4. Dla celów niniejszej Umowy:
- (a) „nadużycia finansowe i wszelkie inne nielegalne działania”, o których mowa w ust. 1 lit. a), obejmują również przemyt, korupcję oraz pranie pieniędzy stanowiących dochód z działań objętych ust. 1 lit. a), z zastrzeżeniem ust. 3;
- (b) „obróć towarami z naruszeniem przepisów prawa celnego i rolnego”, o którym mowa w ust. 1 lit. a), rozumiany jest niezależnie od przewozu (miejsca pochodzenia, miejsca przeznaczenia lub tranzytu) lub nie towarów przez terytorium innej Strony i obejmuje nieskładanie prawidłowych deklaracji oraz uchylanie się od płacenia ceł poprzez celowe posługiwanie się fałszywymi, podrobionymi lub nieprawidłowymi dokumentami, niepełnymi zeznaniami podatkowymi składanymi przez osoby fizyczne lub prawne i nieprawidłową ewidencją księgową;
- (c) za „podatki pośrednie”, o których mowa w ust. 1 lit. a) i c), uważa się podatki pośrednie wszelkiego rodzaju i typu istniejące w chwili podpisania Umowy, w tym opłaty celne, podatek od wartości dodanej, specjalny podatek konsumpcyjny oraz akcyzę; Umowa stosuje się także do wszelkich identycznych lub zasadniczo zbliżonych podatków nałożonych po jej podpisaniu w uzupełnieniu lub w miejsce istniejących podatków;
- (d) „obróć z naruszeniem przepisów w zakresie podatków pośrednich”, o którym mowa w ust. 1 lit. a), rozumiany jest niezależnie od przewozu (miejsca pochodzenia, miejsca przeznaczenia lub tranzytu) lub nie towarów lub usług przez terytorium innej Strony i obejmuje nieskładanie prawidłowych deklaracji oraz uchylanie się od płacenia podatków pośrednich poprzez celowe posługiwanie się fałszywymi, podrobionymi lub nieprawidłowymi dokumentami, niepełnymi zeznaniami podatkowymi składanymi przez osoby fizyczne lub prawne i nieprawidłową ewidencją księgową;

- (e) za „podatki bezpośrednie”, o których mowa w ust. 1 lit. b) i c), uważa się podatki bezpośrednie wszelkiego rodzaju i typu istniejące w chwili podpisania Umowy, w tym podatek od dochodu, zysków i kapitału, jak również podatek od majątku netto, spadków i darowizn, bez względu na sposób pobierania powyższych podatków, nakładane przez Strony lub ich imieniu bądź też przez oddziały lub lokalne organy Stron lub w ich imieniu; Umowa stosuje się także do wszelkich identycznych lub zasadniczo zbliżonych podatków nałożonych po jej podpisaniu w uzupełnieniu lub w miejsce istniejących podatków;
- (f) za „postępowanie naruszające przepisy w zakresie podatków bezpośrednich”, o którym mowa w ust. 1 lit. b), uważa się uchylanie się od płacenia podatków bezpośrednich, którego dopuszczono się w drodze umyślnego posługiwania się fałszywymi, sfalszowanymi lub nieprawidłowymi dokumentami, w tym niepełnymi zeznaniami podatkowymi złożonymi przez jakąkolwiek osobę, oraz nieprawidłową ewidencją księgową. Każda z poniżej wymienionych czynności, jeśli popełniona umyślnie, stanowi „postępowanie naruszające przepisy w zakresie podatków bezpośrednich”:
- (i) przygotowanie, spowodowanie przygotowania, podpisanie lub wypełnienie dokumentu, który:
 - musi na mocy prawa zostać przedłożony organom podatkowym w celu potwierdzenia wysokości dochodu podlegającego opodatkowaniu,
 - służy jako podstawa do obliczenia zobowiązania podatkowego oraz
 - jest fałszywy w odniesieniu do jakiegokolwiek kwestii niezbędnej do obliczenia zobowiązania podatkowego;
 - (ii) prowadzenie podwójnej księgowości;
 - (iii) wprowadzanie fałszywych zapisów lub dokonywanie zmian lub wystawianie fałszywych faktur lub dokumentów;
 - (iv) niszczenie ksiąg rachunkowych lub dokumentacji lub
 - (v) ukrywanie aktywów lub nieujawnianie wszystkich źródeł dochodu poprzez posługiwanie się fałszywymi, sfalszowanymi lub nieprawidłowymi dokumentami, w tym niepełnymi zeznaniami podatkowymi złożonymi przez jakąkolwiek osobę oraz nieprawidłową ewidencją księgową;
 - (vi) niespełnienie wymogów prawnych w zakresie złożenia zeznania podatkowego;
- (g) za „osobę” uważa się osobę fizyczną, prawną lub, w przypadku gdy zezwalają na to obowiązujące przepisy, stowarzyszenie osób uznawane za podmiot posiadający zdolność do czynności prawnych, ale nieposiadający osobowości prawnej, oraz wszelkie inne przewidziane prawem podmioty o jakimkolwiek charakterze i w jakiegokolwiek formie, posiadające – lub nie – osobowość

prawną, będące właścicielami lub zarządcami majątku, który wraz z dochodami z niego uzyskiwanymi podlega opodatkowaniu wchodzącemu w zakres niniejszej Umowy.

5. Informacje wymieniane są zgodnie z niniejszą Umową przez właściwe organy wezwanej Strony bez względu na to, czy osoba, której te informacje dotyczą, jest rezydentem którejkolwiek ze Stron, ani czy informacje te znajdują się w posiadaniu rezydenta którejkolwiek ze Stron. Wezwana Strona nie ma jednak obowiązku dostarczenia informacji, które nie znajdują się ani w posiadaniu jej organów (pojęcie to obejmuje wszystkie jednostki rządowe, ich oddziały i lokalne organy) ani w posiadaniu lub pod kontrolą osób znajdujących się w obszarze właściwości miejscowej tej Strony.

Artykuł 3 Sprawy mniejszej wagi

1. Organy wezwanej Strony mogą odrzucić wniosek o współpracę, z wyjątkiem wniosków dotyczących wymiany informacji w sprawach podatkowych, gdy domniemana niedopłacona lub niezapłacona kwota należności podatkowej lub celnej, lub kwota dotacji lub refundacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem, nie przekracza 25 000 EUR lub odnośnie do art. 2 ust. 1 lit. d) w związku z art. 2 ust. 1 lit. a), gdy przewidywana wartość towarów wywożonych lub przywożonych bez upoważnienia nie przekracza 100 000 EUR. Minimalna niedopłacona kwota należności podatkowej lub celnej, kwota dotacji lub refundacji wykorzystanych niezgodnie z przeznaczeniem lub minimalna wartość towarów wymienione powyżej mogą obejmować powiązane operacje, których zdarzenie sprawcze rozciągnięte jest w czasie, i których skutek finansowy przekracza określony powyżej próg, podczas gdy każda z operacji rozważana osobno nie przekracza tego progu. Progi nie mają zastosowania, jeśli sprawa, ze względu na okoliczności lub na tożsamość podejrzanego, została uznana za szczególnie poważną przez wzywającą Stronę.
2. Organy wezwanej Strony informują bezzwłocznie organy wzywającej Strony o przyczynach odrzucenia wniosku o współpracę.

Artykuł 4 Porządek publiczny

Jeżeli wezwana Strona uzna, iż realizacja wniosku może naruszać suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny lub inne podstawowe interesy wezwanej Strony, może odmówić współpracy.

Artykuł 5 Przekazywanie informacji i dowodów

1. Informacje i dowody przekazane lub uzyskane na mocy niniejszej Umowy, bez względu na formę, podlegają tajemnicy zawodowej i korzystają z ochrony przyznawanej analogicznym informacjom na mocy prawa krajowego Strony, która je otrzymała, oraz właściwych przepisów obowiązujących instytucje wspólnotowe.

Informacje oraz dowody, o których mowa, nie mogą w szczególności być przekazywane osobom innym niż te, które w instytucjach Unii, jej państwach członkowskich, w Księstwie Liechtensteinu są, z racji pełnionych funkcji,

zobowiązane do zapoznania się z nimi, ani też być przez nie wykorzystywane w celach, które nie wchodzą w zakres stosowania niniejszej Umowy. Osoby, o których mowa, wykorzystują informacje i dowody wyłącznie do powyższych celów, chyba że właściwy organ wezwanej Strony wyraźnie zezwoli na wykorzystanie ich do innych wyraźnie określonych celów, jeśli na mocy przepisów tej Strony powyższe informacje i dowody mogłyby w podobnych okolicznościach być użyte do podobnych celów. Osoby, o których mowa, mogą ujawnić powyższe informacje w postępowaniu toczącym się przed sądem publicznym lub w orzeczeniach sądowych.

2. Informacje i dowody uzyskane przez wzywającą Stronę na mocy niniejszej Umowy mogą zostać przekazane każdej ze Stron, jeżeli dana Strona prowadzi dochodzenie, przy którym współpraca nie byłaby wykluczona, lub jeżeli istnieją wyraźne przesłanki co do tego, że ta Strona mogłaby w sposób sprawny przeprowadzić takie dochodzenie.
 - (a) W odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. a) i d) w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) wzywająca Strona powiadamia wezwaną Stronę o innych Stronach niniejszej Umowy, którym zostanie przekazana informacja, oraz o celu, w jakim informacja zostanie przekazana.
 - (b) W odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. b) i d) w związku z art. 2 ust. 1 lit. b) wzywająca Strona może przekazać informacje i dowody innej Stronie niniejszej Umowy, jeśli wezwana Strona dostarczająca informacji nie sprzeciwi się powyższemu w sposób wyraźny w momencie dostarczenia informacji lub, w odniesieniu do współpracy administracyjnej przewidzianej w art. 2 ust. 1 lit. c), wyłącznie za zgodą wezwanej Strony, która dostarczyła informacji.

Przekazanie tych informacji i dowodów może służyć jedynie realizacji celów określonych w niniejszej Umowie.

3. Przekazanie informacji i dowodów uzyskanych na mocy niniejszej Umowy innej Stronie lub kilku Stronom nie może być przedmiotem odwołania na terytorium pierwotnie wezwanej Strony.
4. Każda ze Stron, korzystająca z informacji lub dowodów przekazanych zgodnie z ust. 2, przestrzega ograniczeń w kwestii ich wykorzystywania, nałożonych przez wezwaną Stronę na wzywającą Stronę, która jako pierwsza złożyła wniosek o ich przekazanie.
5. Warunkiem przekazania informacji i dowodów uzyskanych na mocy niniejszej Umowy przez jedną ze Stron państwu trzeciemu jest uzyskanie zezwolenia Strony, od której pochodzą te informacje i dowody.

Artykuł 6 Poufność

Wzywająca Strona może zwrócić się do wezwanej Strony o dopilnowanie, by wniosek wraz z jego treścią pozostały poufne, chyba że nie da się tego pogodzić z realizacją wniosku. Jeżeli wezwana Strona nie może zastosować się do wymogów poufności, zawiadamia o tym uprzednio organ wzywającej Strony.

Tytuł II POMOC ADMINISTRACYJNA

Rozdział 1 Postanowienia ogólne

Artykuł 7 Stosunek do innych umów

Niniejszy tytuł nie wpływa:

- (a) w odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. a), art. 2 ust. 1 lit. c) i d) w związku z art. 2 ust. 1 lit. a), na przepisy mające zastosowanie do wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych ani na postanowienia dwustronnych czy wielostronnych umów bądź porozumień, które zostały lub mają zostać zawarte przez Strony, jeżeli te umowy bądź porozumienia przewidują szerszą współpracę w dziedzinie pomocy administracyjnej niż współpraca określona w niniejszej Umowie, ustanawiającej zasady minimalne w zakresie wymiany informacji i świadczenia sobie pomocy przez wszystkie Strony, co dotyczy w szczególności protokołu 11 w sprawie wzajemnej pomocy w sprawach celnych Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz;
- (b) w odniesieniu do pomocy dotyczącej działań objętych art. 2 ust. 1 lit. b), c) i d), w związku z art. 2 ust. 1 lit. b), na przepisy mające zastosowanie do wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych ani na postanowienia dwustronnych czy wielostronnych umów bądź porozumień, które zostały lub mają zostać zawarte przez Strony, jeżeli te umowy bądź porozumienia przewidują szerszą współpracę w dziedzinie pomocy administracyjnej niż współpraca określona w niniejszej Umowie, ustanawiającej zasady minimalne w zakresie wymiany informacji i świadczenia sobie pomocy przez wszystkie Strony, co dotyczy w szczególności Umowy między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek⁵.

Artykuł 8 Zakres pomocy administracyjnej

1. Strony udzielają sobie wzajemnej pomocy w celu zwalczania nadużyć finansowych i innych nielegalnych działań będących przedmiotem niniejszej Umowy oraz w celu prowadzenia współpracy administracyjnej w formie wymiany informacji w sprawach podatków, o których mowa w niniejszej Umowie, w szczególności zapobiegając operacjom i innym działaniom i zaniechaniom, sprzecznym ze stosownymi przepisami oraz wykrywając je, a także prowadząc dochodzenia w ich sprawie.
2. Pomoc, o której mowa w niniejszym tytule, stosuje się do wszelkich właściwych organów administracyjnych Stron, działających w zakresie stosowania art. 2 i w

⁵ Dz.U. L 379 z 24.12.2004, s. 84.

ramach wykonywania uprawnień do prowadzenia dochodzeń w postępowaniu administracyjnym lub uprawnień do prowadzenia dochodzeń lub śledztw karnych, w tym również kiedy organy te wykonują swoje uprawnienia na wniosek organów sądowych.

Jeśli dochodzenie lub śledztwo karne prowadzone jest przez organ sądowy lub pod jego kierunkiem, organ ten ustala, czy wnioski o wzajemną pomoc lub współpracę związane z takim postępowaniem należy składać na podstawie przepisów dotyczących wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych czy na podstawie niniejszego tytułu.

Artykuł 9 Przepisy o przedawnieniu

Przy ustalaniu, czy w odpowiedzi na wniosek można przekazać informację lub udzielić pomocy, o której mowa w niniejszym tytule, wezwana Strona stosuje krajowe przepisy o przedawnieniu wzywającej Strony, a nie swoje własne przepisy krajowe w tym zakresie. Jeśli chodzi o opodatkowanie, przedawnienie się zobowiązań wynikających z podatków wezwanej Strony nie stoi na przeszkodzie w uzyskaniu i dostarczaniu przez tę Stronę informacji, o których mowa we wniosku.

Artykuł 10 Uprawnienia

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 organy Stron stosują postanowienia niniejszego tytułu w granicach uprawnień, które zostały im przyznane na podstawie ich prawa wewnętrznego. Żadne postanowienie niniejszego tytułu nie może być interpretowane jako zmiana uprawnień przyznanych na mocy przepisów wewnętrznych organom Stron, w rozumieniu niniejszego tytułu.

Organy te postępują tak, jakby działały we własnym imieniu lub na wniosek innych organów tej samej Strony. W celu realizacji wniosku korzystają one z wszelkich uprawnień nadanych im na mocy prawa wewnętrznego.

2. Dla potrzeb art. 14 niniejszej Umowy każda ze Stron dba o to, aby dysponować uprawnieniami do uzyskiwania i dostarczania, za pośrednictwem swych właściwych organów:

- a) informacji znajdujących się w posiadaniu banków, innych instytucji finansowych i innych osób, w tym pełnomocników i syndyków działających w charakterze przedstawicieli lub powierników;
- b) informacji dotyczących tytułu własności i prawa do użytkowania spółek i innych podmiotów prawnych, w tym w szczególności zakładów⁶, co obejmuje informacje dotyczące wszystkich osób uczestniczących w strukturze własnościowej;
- c) w przypadku spółek cywilnych: informacji dotyczących tożsamości wspólników;

⁶ Interpretacja pojęcia „zakład” oraz pojęć równoważnych we wszystkich językach autentycznych niniejszej umowy opiera się na interpretacji pojęcia „Anstalt” w niemieckiej wersji umowy.

- d) w przypadku funduszy powierniczych: informacji dotyczących rozporządzających, powierników, beneficjentów i protektora;
- e) w przypadku fundacji⁷: informacji dotyczących założycieli, członków rady fundacji oraz beneficjentów;
- f) informacji dotyczących wszelkich osób zdefiniowanych w art. 2 ust. 4 lit. g).

Artykuł 11 Ograniczenia wymiany informacji

1. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 2 pomoc administracyjna w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit. b) i c) nie nakłada na Stronę, do której występuje się o informacje, żadnych obowiązków przeprowadzania dochodzeń lub udzielania informacji, jeżeli przeprowadzenie takiego dochodzenia lub zbieranie poszukiwanych informacji przez właściwy organ administracyjny tej Strony byłoby sprzeczne z jej przepisami lub praktyką administracyjną. W przypadku tego rodzaju pomocy można odmówić udzielenia informacji, jeżeli prowadziłyby to do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej albo tajemnicy dotyczącej procesu produkcyjnego lub jeżeli ujawnienie informacji byłoby sprzeczne z postanowieniami art. 4. Właściwe organy Strony mogą odmówić przekazania informacji, jeśli wzywająca Strona nie jest w stanie z przyczyn faktycznych lub prawnych dostarczyć informacji tego samego rodzaju.
2. Postanowienia ust. 1 nie są w żadnym wypadku interpretowane w sposób pozwalający którejkolwiek ze Stron na odmowę udzielenia informacji wyłącznie dlatego, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela lub osoby pełniącej funkcję agenta lub powiernika, lub dlatego że dotyczy udziałów o charakterze własnościowym w osobie albo dlatego, że Strona ta nie jest zainteresowana takimi informacjami.
3. Wniosek o udzielenie informacji nie jest rozpatrywany odmownie z względu na to, że zobowiązanie podatkowe, z którego ten wniosek wynika, zostało przez płatnika zakwestionowane.

Artykuł 12 Koszty i obowiązek wyczerpania standardowych źródeł informacji

1. Koszty związane ze świadczeniem pomocy pokrywa wezwana Strona, chyba że właściwe organy Stron postanowią inaczej z uwagi na istotne ograniczenia. Właściwy organ wezwanej Strony konsultuje się z właściwym organem wzywającej Strony, aby sprawdzić, czy należy przewidzieć jakiegokolwiek istotne koszty związane ze świadczeniem pomocy w sprawie konkretnego wniosku.
2. Organ wezwanej Strony może odrzucić wniosek o współpracę, gdy oczywiste jest, że organ wzywającej Strony nie wyczerpał standardowych źródeł informacji, z których w danych okolicznościach mógłby skorzystać w celu uzyskania informacji, których wniosek dotyczy, bez podejmowania ryzyka narażenia pożądanego rezultatu na

⁷ Interpretacja pojęcia „fundacji” oraz pojęć równoważnych we wszystkich językach autentycznych niniejszej umowy opiera się na interpretacji pojęcia „Stiftung” w niemieckiej wersji umowy.

niepowodzenie, chyba że podjęcie takich działań spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

Artykuł 13 Jednostki centralne

1. Każda ze Stron wyznacza jednostkę lub jednostki centralne właściwe dla rozpatrywania wniosków o pomoc administracyjną w rozumieniu niniejszego tytułu.

Jednostki te odwołują się do wszelkich właściwych organów administracyjnych w celu realizacji pomocy, której wniosek dotyczy.

2. Jednostki centralne pozostają ze sobą w bezpośrednim kontakcie.
3. Działalność jednostek centralnych nie wyklucza, w szczególności w nagłych przypadkach, bezpośredniej współpracy między innymi organami Stron, właściwymi w dziedzinach, w których ma zastosowanie niniejsza Umowa. Jednostki centralne są informowane o wszelkich działaniach odwołujących się do tej bezpośredniej współpracy.
4. Strony informują, przy notyfikacji przewidzianej w art. 41 ust. 2, które organy uznawane są za jednostki centralne do celów niniejszego artykułu.

Rozdział 2 Pomoc na wniosek

Artykuł 14 Wnioski o udzielenie informacji

1. Właściwy organ wezwanej Strony przekazuje na żądanie wzywającej Strony informacje dla potrzeb, o których mowa w art. 1 niniejszej Umowy, i zgodnie z dalszymi postanowieniami tej Umowy.

2. Informacje są pozyskiwane i wymieniane na mocy niniejszej Umowy bez względu na to, czy wezwana Strona potrzebuje takich informacji do własnych celów, oraz bez względu na to, czy czyn będący przedmiotem dochodzenia stanowiłby przestępstwo na mocy prawa wezwanej Strony, gdyby został popełniony na terytorium tej Strony.

3. Jeżeli informacje znajdujące się w posiadaniu właściwego organu wezwanej Strony nie są wystarczające do zrealizowania wniosku o udzielenie informacji, wezwana Strona podejmuje wszelkie działania związane ze zbieraniem informacji, tak aby dostarczyć wzywającej Stronie informacji będących przedmiotem wniosku, bez względu na fakt, że wezwana Strona może w danym momencie nie potrzebować tych informacji dla własnych celów związanych z podatkami. Przywileje wynikające z przepisów prawa i praktyk wzywającej Strony nie mają zastosowania do realizacji wniosku przez wezwaną Stronę; takie sprawy są rozstrzygane wyłącznie przez wzywającą Stronę.

4. Każda ze Stron stosuje wszelkie środki niezbędne do pozyskania informacji będących przedmiotem wniosku, a jeśli we wniosku zostanie to wyraźnie zaznaczone, informacje te dostarczane są w formie określonej przez właściwy organ wzywającej Strony, łącznie z zeznaniami świadków i poświadczonymi kopiami dokumentów oryginalnych. Do

przekazywanych informacji należy dołączyć sprawozdania i inne dokumenty albo uwierzytelnione odpisy lub wyciągi z tych sprawozdań lub dokumentów, na których oparte są przekazywane informacje, i które znajdują się w posiadaniu organów wezwanej Strony, lub które zostały opracowane bądź uzyskane w celu odpowiedzi na wniosek o udzielenie informacji.

5. Na mocy porozumienia między organem wzywającej Strony i organem wezwanej Strony oraz zgodnie ze szczegółowymi wytycznymi tego ostatniego, pracownicy upoważnieni w tym celu przez organ wzywającej Strony mogą mieć dostęp do dokumentów i do informacji w rozumieniu ust. 1, przechowywanych w siedzibie władz wezwanej Strony, które odnoszą się do konkretnych nielegalnych działań leżących w zakresie stosowania niniejszej Umowy. Pracownicy ci są upoważnieni do sporządzenia odpisów tej dokumentacji.

6. Wspólny Komitet ustanowiony zgodnie z art. 38 określi termin, w którym organ wezwanej Strony potwierdzi organowi wzywającej Strony wpłynięcie wniosku oraz, w razie konieczności, poinformuje organ wzywającej Strony o nieprawidłowościach wniosku lub o ewentualnych przeszkodach w dostarczeniu informacji lub o odmowie ich przekazania.

Artykuł 15 Wnioski o sprawowanie nadzoru

Na wniosek organu wzywającej Strony organ wezwanej Strony sprawuje, w miarę możliwości, nadzór nad obrotem towarami naruszającym przepisy, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a). Nadzór ten może dotyczyć osób, wobec których istnieją uzasadnione podejrzenia o udział w przeszłości lub obecnie w dopuszczaniu się tych nielegalnych działań lub o dokonywanie czynów przygotowawczych w celu dopuszczenia się ich, a także miejsc, środków transportu i towarów związanych z tymi działaniami.

Artykuł 16 Zawiadomienie i doręczenie pocztą

1. Na wniosek organu wzywającej Strony organ wezwanej Strony zawiadamia adresata lub zleca zawiadomienie go, zgodnie z przepisami wewnętrznymi wezwanej Strony, o wszelkich instrumentach lub decyzjach podjętych przez właściwe organy wzywającej Strony, wchodzących w zakres stosowania niniejszej Umowy.
2. Do wniosków o zawiadomienie, zawierających przedmiot instrumentu lub decyzji, której zawiadomienie dotyczy, nazwisko i adres odbiorcy oraz wszelkie inne informacje, które mogą ułatwić identyfikację odbiorcy, załączone jest tłumaczenie na jeden z języków urzędowych wezwanej Strony lub na język akceptowany przez tę Stronę. Wezwany organ informuje niezwłocznie organ występujący z wnioskiem, co zostało postanowione na podstawie wniosku o zawiadomienie, a w szczególności o dacie powiadomienia adresata o decyzji lub instrumencie.
3. Strony mogą wysyłać zawiadomienia oraz wnioski o udzielenie informacji i o udostępnienie dokumentów bezpośrednio drogą pocztową podmiotom, mającym swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę na terytorium innej Strony. Jeśli powyższe zawiadomienia oraz wnioski o udzielenie informacji doręczone są podmiotom, których dotyczy trzecie i czwarte tiret art. 2 ust. 1 lit. a), mającym swoje miejsce pobytu lub swoją siedzibę na terytorium innej Strony, podmioty te mogą odpowiedzieć na wnioski i dostarczyć należyte dokumenty i informacje w postaci

przewidzianej w przepisach i porozumieniach, na mocy których zostały przyznane środki.

4. Żadnego postanowienia niniejszej Umowy nie interpretuje się jako unieważniającego jakiegokolwiek doręczenie dokumentów przez Stronę zgodnie z jej prawem wewnętrznym.

Artykuł 17 Wnioski o przeprowadzenie dochodzenia

1. Na wniosek wzywającej Strony, wezwana Strona przeprowadza wszelkie przydatne dochodzenia administracyjne lub zleca przeprowadzenie takich dochodzeń dotyczących operacji lub form postępowania stanowiących nielegalne działania, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa, lub które wzbudzają u organu wzywającego uzasadnione podejrzenie, że tego rodzaju nielegalnych działań się dopuszczono.
2. Wezwana Strona posługuje się wszelkimi środkami dochodzeniowymi, jakie są dostępne w jej porządku prawnym w sytuacji, w której działa we własnym imieniu lub na wniosek innego organu wewnętrznego, w tym, w razie konieczności, poprzez zaangażowanie lub na mocy upoważnienia organów sądowych.

Powyższy przepis pozostaje bez uszczerbku dla obowiązku współpracy ze strony podmiotów gospodarczych na mocy art. 19.

Organ wezwanej Strony przekazuje wyniki tych dochodzeń organowi wzywającej Strony. Art. 14 ust. 2 stosuje się z niezbędnymi zmianami.

3. Organ wezwanej Strony rozszerza pomoc na wszelkie okoliczności, przedmioty i osoby pozostające w widocznym związku z przedmiotem wniosku o pomoc, bez konieczności formułowania dodatkowego wniosku. W razie wątpliwości, organ wezwanej Strony kontaktuje się najpierw z organem wzywającej Strony.

Artykuł 18 Obecność upoważnionych pracowników organu wzywającej Strony

1. Na mocy porozumienia między organem wzywającej Strony a organem wezwanej Strony urzędnicy wyznaczeni przez organ wzywającej Strony mogą być obecni podczas dochodzeń administracyjnych, o których mowa w poprzednim artykule. Obecność ta nie wymaga zgody osoby lub podmiotu gospodarczego, w sprawie którego dochodzenie jest prowadzone.
2. Dochodzenie prowadzą cały czas pracownicy organu wezwanej Strony. Pracownikom organu wzywającej Strony nie wolno z własnej inicjatywy wykonywać uprawnień przyznanych pracownikom organu wezwanej Strony.

Jednak pracownicy organu wzywającej Strony mają dostęp do tych samych pomieszczeń i do tych samych dokumentów, co pracownicy organu wezwanej Strony, za ich pośrednictwem oraz jedynie w celu przeprowadzenia toczącego się dochodzenia.

3. Upoważnienie może wymagać spełnienia pewnych warunków.

4. Informacje przekazane do wiadomości organu wzywającej Strony nie mogą zostać wykorzystane jako dowód przed wydaniem zezwolenia na przekazanie dokumentów w tej sprawie.

Artykuł 18a Obecność upoważnionych pracowników organu wzywającej Strony w przypadku współpracy w sprawach podatkowych

1. Jeśli chodzi o pomoc w zakresie działań, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), organy wezwanej Strony mogą, jeżeli zostaną uprzedzone z odpowiednim wyprzedzeniem, pozwolić urzędnikom wzywającej Strony na wjazd na terytorium wezwanej Strony, aby urzędnicy ci mogli, w zakresie dozwolonym przepisami prawa krajowego wezwanej Strony, przesłuchać osoby i przejrzeć dokumentację po uprzednim wyrażeniu zgody na piśmie przez zainteresowane osoby. Właściwy organ wzywającej Strony zawiadamia właściwy organ wezwanej Strony o terminie i miejscu planowanego spotkania z danymi osobami. W spotkaniu takim może – wedle uznania wezwanej Strony – uczestniczyć urzędnik tej Strony.
2. Na wniosek właściwego organu wzywającej Strony, jeżeli zezwalają na to przepisy wezwanej Strony, właściwy organ wezwanej Strony może pozwolić przedstawicielom właściwego organu wzywającej Strony na uczestnictwo we właściwym etapie badania podatkowego na terytorium wezwanej Strony; w takim przypadku właściwy organ wezwanej Strony prowadzący badanie jak najszybciej powiadamia właściwy organ wzywającej Strony o terminie i miejscu badania, organie lub osobie upoważnionej do przeprowadzenia badania oraz procedurach i warunkach, których przestrzegania wymaga wezwana Strona przy prowadzeniu badania. Wszystkie decyzje, które dotyczą badania, podejmowane są przez wezwaną Stronę prowadzącą to badanie.

Artykuł 19 Obowiązek współpracy

Podmioty gospodarcze są zobowiązane do współpracy przy realizacji wniosku o pomoc administracyjną, udostępniając swoje pomieszczenia, swoje środki transportu i swoją dokumentację oraz dostarczając wszelkich właściwych informacji. Wzywająca Strona może domagać się od wezwanej Strony egzekwowania powyższych obowiązków w ramach ograniczeń narzuconych przez prawo wewnętrzne wezwanej Strony odnośnie do dochodzeń o podobnym charakterze prowadzonych przez jej organy administracyjne i mających na celu zagwarantowanie poszanowania przedmiotowego prawa.

Artykuł 20 Forma i treść wniosków o pomoc

1. Wnioski o pomoc sporządzane są pisemnie. Załącza się do nich dokumenty uznane za pomocne przy udzielaniu odpowiedzi.

W sprawach pilnych akceptowane są wnioski ustne, przy czym muszą one zostać potwierdzone pisemnie w najszybszym możliwym terminie.

2. Wnioskom towarzyszą następujące informacje:

(a) organ wzywający;

- (b) wnioskowany środek;
 - (c) przedmiot i uzasadnienie wniosku;
 - (d) ustawodawstwo, przepisy i inne odpowiednie elementy prawne;
 - (e) wskazówki, w miarę możliwości jak najbardziej szczegółowe i kompletne, dotyczące osób fizycznych lub prawnych będących przedmiotem dochodzeń;
 - (f) zestawienie właściwych faktów i dochodzeń już przeprowadzonych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 16.
3. Wnioski sporządzane są w jednym z języków urzędowych wezwanej Strony lub w języku akceptowanym przez tę Stronę.
4. Niewłaściwie sformułowane lub niekompletne wnioski mogą zostać poprawione lub uzupełnione. Środki niezbędne dla realizacji wniosku są w tym czasie wdrażane.
5. Wnioski skierowane do niewłaściwych organów są bezzwłocznie przez nie przekazywane organom właściwym.

Artykuł 20a Forma i treść wniosków o pomoc w sprawach podatkowych

Wnioski dotyczące działań, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c), są formułowane jak najbardziej szczegółowo i zawierają następujące informacje w formie pisemnej:

- a) tożsamość osoby będącej przedmiotem badania lub dochodzenia;
- b) okres, którego dotyczą informacje będące przedmiotem wniosku;
- c) charakter informacji będących przedmiotem wniosku i forma, w jakiej wzywająca Strona chciałaby je otrzymać;
- d) okoliczności przewidziane w przepisach prawa wzywającej Strony, w wyniku których wystąpiono o udzielenie informacji;
- e) podstawy do przypuszczeń, że informacje będące przedmiotem wniosku będą najprawdopodobniej przydatne w naliczaniu i egzekwowaniu podatków wzywającej Strony w odniesieniu do osoby określonej w lit. a) niniejszego ustępu;
- f) podstawy do przypuszczeń, że informacje będące przedmiotem wniosku znajdują się na terytorium wezwanej Strony lub w posiadaniu albo pod kontrolą osoby znajdującej się w jurysdykcji wezwanej Strony;
- g) nazwisko i adres osoby, co do której istnieją przypuszczenia, że jest w posiadaniu informacji będących przedmiotem wniosku, lub że informacje te znajdują się pod jej kontrolą, o ile te dane są dostępne;
- h) oświadczenie, z którego wynika, że wzywająca Strona byłaby w stanie uzyskać i dostarczyć informacje będące przedmiotem wniosku w przypadku złożenia podobnego wniosku przez wezwaną Stronę;

- i) oświadczenie, z którego wynika, że wzywająca Strona wyczerpała już wszelkie uzasadnione środki dostępne jej na własnym terytorium w celu uzyskania informacji, chyba że zastosowanie takich środków spowodowałoby nieproporcjonalne trudności.

Artykuł 21 Korzystanie z informacji

1. Z zebranych informacji korzysta się wyłącznie do celów objętych niniejszą Umową. Strona mająca zamiar wykorzystać te informacje do innych celów występuje wcześniej z wnioskiem o pisemną zgodę do organu, który te informacje dostarczył. Takie wykorzystanie podlega ograniczeniom określonym przez ten organ.
2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody w korzystaniu z tych informacji w ramach postępowań sądowych lub administracyjnych, wszczętych z powodu nieprzestrzegania przepisów, których dotyczy wnioski o pomoc administracyjną, jeżeli te same środki pomocy byłyby dostępne w tych postępowaniach. Właściwy organ Strony, który dostarczył te informacje, powiadamiany jest bezzwłocznie o ich wykorzystaniu w określony sposób.
3. Strony mogą wykorzystać w charakterze dowodu w swoich protokołach i sprawozdaniach, a także podczas postępowań i dochodzeń sądowych, zebrane informacje i dokumenty, z którymi się zapoznaly zgodnie z przepisami niniejszej Umowy.

Rozdział 3 Szczególne formy współpracy

Artykuł 22 Wspólne operacje

1. W odniesieniu do przywozu, wywozu i tranzytu towarów, gdy wartość transakcji i skala zagrożeń z nich wynikających z punktu widzenia podatków i dotacji może spowodować istotne straty dla budżetu Stron, Strony te mogą porozumieć się w celu przeprowadzenia wspólnych operacji transgranicznych zmierzających do zapobieżenia nielegalnym działaniom, do których ma zastosowanie niniejsza Umowa, oraz ich ścigania.
2. Koordynacja i planowanie operacji transgranicznych należą do kompetencji jednostek centralnych lub wyznaczonego przez nie urzędu.
3. W przypadku gdy sytuacja podatkowa jednej osoby podlegającej obowiązkowi podatkowemu lub kilku takich osób jest przedmiotem wspólnego lub uzupełniającego się zainteresowania Stron, Strony te mogą porozumieć się co do przeprowadzenia równoczesnych kontroli na swoich własnych terytoriach, aby wymienić w ten sposób uzyskane informacje, jeśli takie kontrole wydają się być bardziej skuteczne niż gdyby były przeprowadzane tylko przez jedną Stronę.

Artykuł 23 Wspólne zespoły ds. dochodzeń specjalnych

1. Organy kilku Stron mogą w drodze porozumienia powołać wspólny zespół ds. dochodzeń specjalnych, usytuowany na terytorium jednej ze Stron.

2. Wspólny zespół ds. dochodzeń przeprowadza trudne dochodzenia, pociągające za sobą mobilizację istotnych środków, a także koordynuje wspólne działania.
3. Uczestnictwo w takim zespole nie uprawnia przedstawicieli organów Strony wchodzących w jego skład do działania na terytorium Strony, na którym przeprowadzane są dochodzenia.
4. Jeżeli urzędnicy Strony uczestniczący w działaniach na terytorium innej Strony wyrządzą szkody w wyniku swoich działań, Strona, na której terytorium wyrządzono szkodę, zobowiązana jest do jej naprawienia zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi w ten sam sposób, w jaki by tego dokonała w razie wyrządzenia szkody przez jej własnych urzędników. Strona ta otrzyma pełen zwrot kwoty odszkodowań wypłaconych poszkodowanym lub innym uprawnionym osobom lub instytucjom od Strony, której urzędnicy spowodowali szkody.
5. Bez uszczerbku dla wykonania swoich praw wobec osób trzecich i niezależnie od obowiązku naprawy szkód zgodnie z ust. 4 zdanie drugie, każda Strona powstrzymuje się w przypadku określonym w ust. 4 zdanie pierwsze od żądania odszkodowania za szkody spowodowane przez inną Stronę.
6. W trakcie operacji urzędnicy wykonujący misję na terytorium innej Strony traktowani są w taki sam sposób jak urzędnicy tego państwa w odniesieniu do naruszeń popełnionych przeciwko nim lub przez nich.

Rozdział 4 Dochodzenie roszczeń

Artykuł 24 Dochodzenie roszczeń

1. Na wniosek wzywającej Strony wezwana Strona dochodzi roszczeń wchodzących w zakres stosowania niniejszej Umowy, tak jakby chodziło o jej własne roszczenia.
2. Do wniosku o dochodzenie roszczeń należy załączyć urzędowy egzemplarz lub uwierzytelniony odpis instrumentu, który pozwala na egzekucję roszczenia („Vollstreckungstitel”), wydany przez wzywającą Stronę oraz, ewentualnie, oryginał lub uwierzytelniony odpis innych dokumentów niezbędnych do dochodzenia roszczeń.
3. Wezwana Strona udziela środków zabezpieczających w celu zapewnienia dochodzenia roszczeń.
4. Organ wezwanej Strony przekazuje organowi wzywającej Strony kwotę odpowiadającą wyegzekwowanemu roszczeniu. Za zgodą wzywającej Strony może od tej kwoty odliczyć udział procentowy odpowiadający kosztom administracyjnym, jakie sam poniósł.
5. Bez względu na ust. 1 roszczenia do odzyskania nie korzystają obowiązkowo z takiego samego uprzywilejowanego statusu jak podobne roszczenia powstałe na terytorium wezwanej Strony.

Tytuł III WZAJEMNA POMOC PRAWNA

Artykuł 25 Stosunek do innych umów

1. Postanowienia niniejszego tytułu mają na celu uzupełnienie Europejskiej konwencji o pomocy prawnej w sprawach karnych z dnia 20 kwietnia 1959 r., a także Konwencji o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa z dnia 8 listopada 1990 r. i powinny ułatwić ich stosowanie przez Strony.
2. Postanowienia niniejszego tytułu nie zakazują szerszej współpracy Stron na podstawie umów dwustronnych lub wielostronnych między Stronami.

Artykuł 26 Postępowania, w przypadku których udziela się wzajemnej pomocy prawnej

1. Wzajemnej pomocy prawnej udziela się również, jeżeli spełniony jest jeden z poniższych warunków:
 - (a) w postępowaniach prowadzonych przez organy administracyjne w odniesieniu do czynów karalnych według prawa wewnętrznego jednej z dwóch Stron lub obydwu Stron, jako naruszających przepisy, jeżeli decyzja takich organów może stać się podstawą do wszczęcia postępowania przed sądem posiadającym właściwość szczególnie w sprawach karnych;
 - (b) w powództwach cywilnych w postępowaniu karnym, dopóki sąd karny nie wyda ostatecznej decyzji w postępowaniu karnym;
 - (c) dla przestępstw lub naruszeń, za które odpowiedzialność może ponosić osoba prawna we wzywającej Stronie.
2. Pomocy udziela się również na potrzeby dochodzeń i postępowań mających na celu zajęcie i konfiskatę narzędzi i korzyści pochodzących z tych przestępstw.

Artykuł 27 Przekazywanie wniosków

1. Wnioski sporządzane na mocy niniejszego tytułu przedstawiane są przez organ wzywającej Strony za pośrednictwem właściwego organu centralnego wezwanej Strony albo bezpośrednio organowi Strony właściwemu do realizacji wniosku wzywającej Strony. Organ wzywającej Strony oraz ewentualnie organ wezwanej Strony przesyłają kopię wniosku do wiadomości swoich odpowiednich organów centralnych.
2. Wszelkie dokumenty związane z wnioskiem lub jego realizacją mogą być przekazywane w taki sam sposób. Dokumenty, a przynajmniej ich odpis, przesyłane są bezpośrednio organowi wzywającej Strony.

3. Jeżeli organ Strony otrzymujący wniosek nie jest właściwy do udzielenia pomocy, przekazuje on bezzwłocznie wniosek właściwemu organowi.
4. Wnioski wadliwe lub niekompletne są przyjmowane, o ile zawierają podstawowe elementy umożliwiające ich rozpatrzenie, bez uszczerbku dla ich późniejszego uzupełnienia przez organ wzywającej Strony. Organ wezwanej Strony bezzwłocznie zawiadamia o tych brakach organ wzywającej Strony i wyznacza jej termin na uregulowanie powyższej kwestii.

Organ wezwanej Strony przekazuje bezzwłocznie organowi wzywającej Strony wszelkie inne wskazówki umożliwiające temu organowi uzupełnienie swego wniosku lub poszerzenie go o inne środki.
5. Strony przekazują, przy notyfikacji przewidzianej w art. 41 ust. 2, informacje dotyczące organów centralnych właściwych do celów niniejszego artykułu.

Artykuł 28 Doręczenie pocztą

1. Zasadniczo Strony wysyłają osobom przebywającym na terytorium innej Strony dokumenty w postępowaniach w sprawie nielegalnych działań objętych niniejszą Umową bezpośrednio drogą pocztową.
2. Jeżeli organ Strony, od której pochodzą dokumenty, wie lub ma podstawy, aby uważać, że adresat zna tylko inny język, dokumenty lub przynajmniej ich najważniejsze fragmenty powinny zostać przesłane wraz z tłumaczeniem na ten inny język.
3. Organ wysyłającej Strony uprzedza adresata, że żaden środek przymusu lub sankcji nie będzie mógł być przez ten organ bezpośrednio egzekwowany na terytorium innej Strony.
4. Do wszystkich dokumentów w postępowaniu załączona jest adnotacja z informacją, że adresat może uzyskać od organu wskazanego w adnotacji informacje o swoich prawach i obowiązkach dotyczących dokumentu.

Artykuł 29 Środki tymczasowe

1. W granicach swojego prawa wewnętrznego i poszczególnych kompetencji oraz na wniosek organu wzywającej Strony właściwy organ wezwanej Strony zarządza zastosowanie środków tymczasowych niezbędnych w celu utrzymania istniejącej sytuacji, ochrony zagrożonych interesów prawnych albo zabezpieczenia środków dowodowych, jeżeli wniosek o wzajemną pomoc nie wydaje się w sposób oczywisty niedopuszczalny.
2. Zarządza się zapobiegawcze zamrożenie i zajęcie w odniesieniu do narzędzi, aktywów i dochodów pochodzących z przestępstw, w sprawie których wnioskuje się o pomoc. Jeżeli dochód z przestępstwa już nie istnieje, w części lub w całości, zarządza się przyjęcie tych samych środków w stosunku do aktywów znajdujących się na terytorium wezwanej Strony, odpowiadających wartości tego dochodu.

Artykuł 30 Obecność organów wzywającej Strony

1. Wezwana Strona może upoważnić, na wniosek wzywającej Strony, przedstawicieli organów tej ostatniej do wspomagania w realizacji wniosku o wzajemną pomoc prawną. Ich obecność nie wymaga zgody osoby, której dotyczy podejmowany środek.

Wniosku o obecność przedstawicieli nie odrzuca się, jeśli obecność ta prawdopodobnie uczyni realizację wniosku o pomoc bardziej adekwatną do potrzeb wzywającej Strony oraz prawdopodobnie pozwoli uniknąć dodatkowych wniosków o pomoc.

Upoważnienie może wymagać spełnienia pewnych warunków.

2. Osoby obecne mają dostęp do tych samych pomieszczeń i do tych samych dokumentów, co przedstawiciele wezwanej Strony, za ich pośrednictwem oraz jedynie w celu realizacji wniosku o pomoc prawną. Osoby te mogą w szczególności być upoważnione do zadawania lub proponowania pytań oraz do sugerowania środków dochodzeniowych.
3. Konsekwencją takiej obecności nie może być ujawnienie faktów osobom innym niż te upoważnione na mocy poprzednich ustępów, z naruszeniem tajemnicy sądowej lub praw osoby zainteresowanej. Informacje podane do wiadomości organu wzywającej Strony nie mogą być wykorzystywane jako środek dowodowy przed uprawomocnieniem się decyzji dotyczącej przekazania dokumentów związanych z wykonaniem.

Artykuł 31 Przeszukanie i zajęcie

1. Strony nie mogą uzależniać dopuszczalności wniosków o udzielenie pomocy dotyczącej przeprowadzenia przeszukania lub zajęcia od spełnienia warunków innych niż następujące:
 - (a) czyn leżący u podstaw wniosku o udzielenie pomocy jest zagrożony zgodnie z prawem obu Stron karą pozbawienia wolności lub środkiem zabezpieczającym na okres, którego górna granica wynosi co najmniej sześć miesięcy, lub jest zagrożony zgodnie z prawem jednej z dwóch Stron równoważną karą, a zgodnie z prawem drugiej Strony zagrożony jest karą z tytułu naruszenia przepisów, ściganego przez organy administracyjne, których decyzja może stanowić podstawę do wszczęcia postępowania przed sądem posiadającym właściwość szczególnie w sprawach karnych;
 - (b) wykonanie wniosku jest zgodne z prawem wezwanej Strony.
2. Wnioski o udzielenie pomocy w celu przeszukania lub zajęcia odnośnie spraw objętych art. 2 ust. 1 lit. a) są wykonywane przez Liechtenstein także wówczas, gdy czyn leżący u podstaw wniosku o udzielenie pomocy jest zagrożony karą zgodnie z prawem Liechtensteinu jako uchylanie się od płacenia podatków oraz jeśli wzywająca Strona również rozpatruje wnioski o pomoc dotyczące czynów tego samego rodzaju.

3. Wnioski o udzielenie pomocy w celu przeszukania lub zajęcia w związku z przestępstwami dotyczącymi prania pieniędzy, o których mowa w art. 2 ust. 3, są również dopuszczalne pod warunkiem, że działania stanowiące przestępstwo źródłowe są zagrożone zgodnie z prawem obu Stron karą pozbawienia wolności albo środkiem zabezpieczającym, których górna granica wynosi ponad sześć miesięcy.

Artykuł 32 Wniosek o udzielenie informacji bankowych i finansowych

1. Jeżeli spełnione zostały warunki art. 31, wezwana Strona realizuje wnioski o pomoc w sprawie uzyskania i przekazania danych finansowych i bankowych, w tym:
 - (a) identyfikacji i informacji dotyczących rachunków bankowych otwartych w bankach znajdujących się na jej terytorium, których osoby, wobec których prowadzone jest dochodzenie, są posiadaczami, pełnomocnikami lub nad którymi mają kontrolę;
 - (b) identyfikacji i informacji dotyczących transakcji bankowych i operacji wykonywanych z, do lub poprzez jeden albo kilka rachunków bankowych, lub przez konkretne osoby w określonym terminie.
2. W zakresie dozwolonym na mocy przepisów w zakresie postępowania karnego w odniesieniu do podobnych przypadków wewnętrznych wezwana Strona może zarządzić, przez określony czas, nadzór nad operacjami bankowymi wykonywanymi z, do lub za pośrednictwem jednego lub kilku rachunków bankowych albo przez określone osoby, a także przekazanie wyników wzywającej Stronie. Decyzja dotycząca monitorowania transakcji i przekazywania wyników podejmowana jest za każdym razem indywidualnie przez właściwe organy wezwanej Strony i jest zgodna z przepisami wewnętrznymi tej Strony. Szczegółowe warunki monitorowania są przedmiotem umowy między właściwymi organami Stron, wzywającej i wezwanej.
3. Każda ze Stron przyjmuje niezbędne środki celem zagwarantowania, że instytucje finansowe nie ujawnią zainteresowanemu klientowi ani osobom trzecim, że na wniosek wzywającej Strony zostały przyjęte środki, ani że prowadzone jest dochodzenie, przez okres niezbędny do tego, by nie wpłynąć negatywnie na wynik tego działania.
4. Organ Strony występujący z wnioskiem:
 - (a) wskazuje przyczyny, dla których uważa, iż informacje będące przedmiotem wniosku mogą okazać się zasadnicze dla dochodzenia w sprawie przestępstwa;
 - (b) uściśla przyczyny, które doprowadziły do powstania przypuszczenia, że w bankach znajdujących się na terytorium wezwanej Strony znajdują się przedmiotowe rachunki bankowe oraz wskazuje, jeżeli to możliwe, jakich banków mogłoby to dotyczyć;
 - (c) przekazuje wszelkie dostępne informacje mogące ułatwić realizację wniosku.
5. Żadna ze Stron nie odrzuca współpracy dotyczącej wniosku o wzajemną pomoc prawną, wystosowanego przez inną ze Stron, wyłącznie ze względu na to, że informacje znajdują się w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej,

przedstawiciela lub osoby pełniącej funkcję agenta lub powiernika, lub dlatego że dotyczy udziałów o charakterze własnościowym w osobie albo dlatego, że Strona ta nie jest zainteresowana takimi informacjami.

Artykuł 33 Dostawy kontrolowane

1. W odniesieniu do pomocy określonej w art. 2 ust. 1 lit a) i c) w związku z art. 2 ust. 1 lit. a) właściwy organ wezwanej Strony zobowiązuje się zagwarantować, aby na wniosek organu wzywającej Strony, mogły odbywać się na terytorium wezwanej Strony dostawy kontrolowane w ramach dochodzeń karnych w sprawie przestępstw mogących stanowić podstawę do ekstradycji.
2. Decyzja o przeprowadzeniu dostaw kontrolowanych podejmowana jest przez właściwe organy wezwanej Strony oddzielnie dla każdego przypadku, w poszanowaniu jej prawa krajowego.
3. Dostawy kontrolowane odbywają się zgodnie z procedurami przewidzianymi na mocy prawa wezwanej Strony. Prawo działania, kierowania operacją i jej kontrolowania należy do właściwych organów tej Strony.

Artykuł 34 Przekazanie w celu konfiskaty lub zwrotu

1. Na wniosek wzywającej Strony i bez uszczerbku dla praw osób trzecich działających w dobrej wierze wzywana Strona może przekazać do dyspozycji wzywającej Strony przedmioty, dokumenty, środki finansowe lub inne przedmioty wartościowe w celu ich zwrotu prawowitemu właścicielowi. Wezwana Strona nie może odmówić przekazania środków finansowych, uzasadniając to tym, że odpowiadają one długowi o charakterze podatkowym lub celnym.
2. Wezwana Strona może zrzec się zwrotu przedmiotów, dokumentów, środków finansowych lub innych przedmiotów wartościowych, przed lub po przekazaniu ich wzywającej Stronie, jeśli zwrot tych przedmiotów, dokumentów, środków finansowych lub innych przedmiotów wartościowych prawowitemu właścicielowi może zostać w ten sposób uproszczony. Prawa osób trzecich działających w dobrej wierze pozostają nienaruszone.
3. W przypadku zrzeczenia się przed przekazaniem przedmiotów, dokumentów, środków finansowych lub innych przedmiotów wartościowych wzywającej Stronie wezwana Strona nie będzie wykonywała żadnych praw ustanowionych w charakterze zabezpieczenia lub innych roszczeń zwrotnych w oparciu o przepisy podatkowe lub celne w odniesieniu do tych artykułów. Zrzeczenie się, o którym mowa w ust. 2, jest bez uszczerbku dla praw wezwanej Strony do poboru podatków lub należności od prawowitego właściciela.

Artykuł 35 Przyspieszenie wzajemnej pomocy

1. Organ wezwanej Strony realizuje wniosek o wzajemną pomoc prawną jak najszybciej, jak najściślej uwzględniając terminy proceduralne lub terminy innego

rodzaju, wskazane przez organ wzywającej Strony. Strona ta wyjaśnia przyczyny tych terminów.

2. Gdy wniosek nie może zostać zrealizowany lub też nie może zostać zrealizowany całkowicie zgodnie z wymogami organu wzywającej Strony, organ wezwanej Strony informuje o tym bezzwłocznie organ wzywającej Strony oraz wskazuje warunki, w jakich wniosek mógłby zostać zrealizowany. Oba organy mogą później dojść do porozumienia co do dalszego działania w sprawie wniosku, w razie potrzeby uzależniając je od spełnienia tych warunków.

Jeżeli można przewidzieć, że terminu ustalonego przez organ wzywającej Strony na realizację jej wniosku nie będzie można dotrzymać oraz jeżeli przyczyny, o których mowa w ust. 1 zdanie drugie, wskazują wyraźnie, iż jakiegokolwiek opóźnienie w dużym stopniu utrudni postępowanie prowadzone przez ten organ, organ wezwanej Strony informuje bezzwłocznie o czasie, jaki uważa za niezbędny dla realizacji wniosku. Organ wzywającej Strony informuje bezzwłocznie, czy mimo to podtrzymuje wniosek. Oba organy mogą następnie dojść do porozumienia co do dalszego działania w sprawie wniosku.

Artykuł 36 Wykorzystywanie informacji i dowodów

Informacje i środki dowodowe, przekazane w ramach procedury pomocy, mogą być wykorzystywane, poza celami procedury, w ramach której udzielono pomocy, w następujących przypadkach:

- (a) w postępowaniu karnym na terytorium wzywającej Strony, skierowanym przeciwko innym osobom uczestniczącym w popełnieniu przestępstwa, z powodu którego udzielono pomocy, pod warunkiem że pomoc wzajemna mogłaby być udzielona również w sprawie tych innych osób; w powyższym przypadku Strona wzywająca informuje Stronę wezwaną o takim wykorzystaniu;
- (b) gdy fakty będące podstawą wniosku stanowią inne przestępstwo, z powodu którego pomoc również powinna zostać udzielona;
- (c) w postępowaniach mających na celu konfiskatę narzędzi i dochodów z przestępstw, z powodu których pomoc powinna zostać udzielona oraz w postępowaniach o odszkodowania pozostających w związku z faktami, z powodu których pomoc została udzielona.

Artykuł 37 Przekazywanie z własnej inicjatywy

1. W granicach swojego prawa wewnętrznego i swoich kompetencji władze sądowe Strony mogą z własnej inicjatywy przekazywać informacje oraz dowody w sprawach nielegalnych działań objętych niniejszą Umową władzom sądowym innej Strony, gdy same uznają, że mogłyby one okazać się przydatne władzom Strony będącej adresatem tych informacji, w celu wszczęcia lub przeprowadzenia dochodzeń albo postępowań lub też gdyby informacje te mogły skłonić te władze do przedstawienia wniosku o wzajemną pomoc prawną.

2. Organ Strony przekazującej informacje może, zgodnie z prawem wewnętrznym tej Strony, uzależnić korzystanie z tych informacji przez organ Strony będącej ich adresatem, od spełnienia pewnych warunków.
3. Wszystkie organy Stron są związane tymi warunkami.

TYTUŁ IV POSTANOWIENIA KOŃCOWE

Artykuł 38 Wspólny Komitet

1. Ustanawia się Wspólny Komitet, który jest odpowiedzialny za właściwe stosowanie niniejszej Umowy. W tym celu wydaje on zalecenia oraz podejmuje decyzje przewidziane w Umowie lub decyzje dotyczące ustanawiania praktycznych warunków wykonania Umowy. Komitet nadzoruje także wykonanie Umowy.
2. Wspólny Komitet składa się z przedstawicieli wszystkich Stron, tj. Unii Europejskiej, państw członkowskich i Księstwa Liechtensteinu. Przyjmuje on swój regulamin wewnętrzny zawierający postanowienia dotyczące zwoływania zebrań, wyznaczania przewodniczącego oraz określania uprawnień przyznawanych temu ostatniemu. Wydaje zalecenia i podejmuje decyzje w sposób jednomyślny.
3. Wspólny Komitet zbiera się w zależności od potrzeb, co najmniej raz w roku. Każda ze Stron może złożyć wniosek o zwołanie zebrania.
4. Wspólny Komitet może podjąć decyzję o utworzeniu grup roboczych lub grup ekspertów mających mu pomóc w wywiązywaniu się ze swych zadań.
5. Wspólny Komitet może podejmować decyzje odnośnie do dostosowań technicznych, uwzględniających zmiany w prawie Unii dotyczącym wzajemnej pomocy administracyjnej. Jeśli taka decyzja może być wiążąca dla Strony tylko po spełnieniu wymogów konstytucyjnych tej strony, decyzja wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po ostatniej notyfikacji spełnienia powyższych wymogów konstytucyjnych, o ile Wspólny Komitet nie postanowi inaczej.
6. Jeżeli jedna ze Stron chciałaby dokonać zmian w niniejszej Umowie, składa w tym celu wniosek do Wspólnego Komitetu, który wydaje zalecenia, w szczególności mające na celu rozpoczęcie negocjacji.

Artykuł 39 Rozstrzyganie sporów

1. Każda ze Stron może przedłożyć Wspólnemu Komitetowi kwestię sporną dotyczącą wykładni lub stosowania niniejszej Umowy, w szczególności jeżeli uzna, że inna Strona w sposób systematyczny nie odpowiada na wnioski o współpracę, które są do niej kierowane.
2. Wspólny Komitet podejmuje starania zmierzające do rozwiązania sporu w jak najkrótszym terminie. Wszelkie informacje, które mogą okazać się użyteczne i umożliwić dogłębną analizę sytuacji w celu znalezienia rozwiązania do przyjęcia, są przekazywane Wspólnemu Komitetowi. Wspólny Komitet rozpatruje w tym celu wszelkie możliwości zapewniające właściwe działanie niniejszej Umowy.

Artykuł 40 Terytorialny zakres stosowania

Niniejszą Umowę stosuje się do terytorium Księstwa Liechtensteinu i terytoriów, do których mają zastosowanie traktaty, na których opiera się Unia, na warunkach określonych w tych traktatach.

Artykuł 41 Wejście w życie

1. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony.
2. Jest ona ratyfikowana bądź zatwierdzana przez Strony zgodnie z właściwymi im procedurami. Wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca po ostatniej notyfikacji dokumentów ratyfikacyjnych lub zatwierdzenia.
3. Notyfikacje przesłane zostają do Sekretarza Generalnego Rady Unii Europejskiej, który jest depozytariuszem niniejszej Umowy.
4. Do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy między Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu stosowane będą tymczasowo – na zasadzie wzajemności – postanowienia tytułu I, II i IV, pod warunkiem, że wszystkie Strony podpiszą Umowę, od pierwszego dnia miesiąca, który następuje po miesiącu, w którym Księstwo Liechtensteinu notyfikuje dokument ratyfikacyjny, o ile dotyczą one:
 - dochodu podlegającego opodatkowaniu dochodów z oszczędności, zgodnie z definicją tego podatku, którą zawarto w Umowie między Wspólnotą Europejską a Księstwem Liechtensteinu ustanawiającej środki równoważne do przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/48/WE w sprawie opodatkowania dochodów z oszczędności w formie wypłacanych odsetek, podpisanej w dniu 7 grudnia 2004 r.,
 - wymiany informacji i wzajemnej pomocy w związku z nadużyciami finansowymi i innymi nielegalnymi działaniami dotyczącymi tradycyjnych zasobów własnych oraz środków Wspólnoty.
5. Do czasu wejścia w życie niniejszej Umowy każda ze Stron może, przy notyfikacji, o której mowa w ust. 2, lub w każdym innym późniejszym terminie, zadeklarować, że Umowę tę stosuje się, w odniesieniu do danej Strony, w jej stosunkach z każdą inną ze Stron, która złożyła tę samą deklarację. Deklaracje te stają się skuteczne czterdzieści dni po dacie otrzymania notyfikacji.

Artykuł 42 Wypowiedzenie

Unia Europejska, działając w swoim imieniu oraz w imieniu wszystkich jej państw członkowskich, lub Księstwo Liechtensteinu może wypowiedzieć niniejszą Umowę, notyfikując swoją decyzję drugiej ze Stron. Wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dacie otrzymania notyfikacji o wypowiedzeniu.

Artykuł 43 Stosowanie w czasie

Postanowienia niniejszej Umowy stosowane są do wniosków:

- (a) w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit a) i d) w związku z art. 2 ust. 1 lit a), dotyczących takich nielegalnych działań, których dopuszczono się co najmniej sześć miesięcy po dacie jej podpisania oraz
- (b) w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit b) i lit d) w związku z art. 2 ust. 1 lit b), dotyczących takich nielegalnych działań, których dopuszczono się co najmniej jeden rok po dacie jej podpisania;
- (c) w odniesieniu do działań objętych art. 2 ust. 1 lit. c), w zakresie całego okresu opodatkowania, który rozpoczyna się po podpisaniu Umowy. Pierwsze wnioski można składać po dniu 1 stycznia 2011 r.

Artykuł 44 Rozszerzenie Umowy na nowe państwa członkowskie UE

1. Każde państwo, które staje się państwem członkowskim Unii Europejskiej, staje się Stroną niniejszej Umowy, po złożeniu pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretariatu Rady.
2. Tekst Umowy w języku nowego przystępującego państwa członkowskiego, sporządzony przez Radę Unii Europejskiej, zostaje uwierzytelniony na podstawie wymiany listów pomiędzy Unią Europejską a Księstwem Liechtensteinu. Jest on uznawany za tekst autentyczny w rozumieniu art. 45.
3. Niniejsza Umowa wchodzi w życie w stosunku do każdego nowego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które do niej przystąpi, dziewięćdziesiąt dni po otrzymaniu jego dokumentu przystąpienia lub z dniem wejścia w życie Umowy, jeżeli nie weszła ona jeszcze w życie po upływie wyżej wymienionego okresu dziewięćdziesięciu dni.
4. Jeżeli niniejsza Umowa nie weszła jeszcze w życie podczas notyfikowania dokumentu przystąpienia przez nowo przystępujące państwo, stosuje się art. 41 ust. 4.

Artykuł 45 Teksty autentyczne

Niniejszą Umowę sporządzono w dwóch egzemplarzach w następujących językach: angielskim, bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, rumuńskim, węgierskim i włoskim, przy czym każdy z tych tekstów jest na równi autentyczny.

Podpisy

Wspólne deklaracje Stron

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 17 ust. 2

Strony uzgadniają niniejszym, że w art. 17 ust. 2 niniejszej Umowy termin „środki dochodzeniowe” obejmuje przesłuchania osób, kontrole i przeszukiwanie pomieszczeń i środków transportu, kopiowanie dokumentów, żądanie przekazania informacji i zajmowanie przedmiotów, dokumentów oraz przedmiotów wartościowych.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 18 ust. 2

Strony uzgadniają niniejszym że art. 18 ust. 2 akapit drugi niniejszej Umowy oznacza również, że osobom obecnym można zezwolić na zadawanie pytań i na proponowanie środków dochodzeniowych.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 20a

Odnosnie do wykonania art. 20a dotyczącego formy i treści wniosków o pomoc w sprawach podatkowych Strony uzgadniają, że źródłem interpretacji będzie komentarz do modelowej umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych.

W związku z powyższym, w art. 20a lit. a) do lit. i) zawarto wprawdzie ważne wymogi proceduralne, których celem jest zagwarantowanie, aby nie występowały przypadki „polowania na informacje”, artykuł ten należy jednak interpretować w sposób liberalny, tak aby nie utrudniać skutecznej wymiany informacji. Przede wszystkim, gdy którakolwiek ze Stron prosi o udostępnienie danych dotyczących rachunku, ale tożsamość posiadacza rachunku jest nieznana, wymogi art. 20a lit. a) można spełnić, udostępniając numer rachunku lub podobne informacje identyfikujące.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 24

Strony uzgadniają niniejszym, że władze wzywającej Strony potwierdzą, że ich wniosek odnosi się do roszczenia objętego zakresem stosowania niniejszej Umowy. Wspólny Komitet, o którym mowa w art. 38, uchwali przepisy odnośnie do powyższego potwierdzenia oraz zasady udzielania pomocy w dochodzeniu roszczeń.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 31 ust. 2

Strony przyjmują do wiadomości, że „uchylanie się od płacenia podatków” na mocy prawa Liechtensteinu jest rozumiane jako uchylanie się od płacenia podatków zgodnie z art. 75 ustawy o podatku od wartości dodanej Liechtensteinu z dnia 16 czerwca 2000 r.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 38 ust. 5

Strony uzgadniają, że Strona może przedłożyć Wspólnemu Komitetowi odpowiednie informacje odnośnie do rozwoju współpracy z państwami trzecimi w sprawie dalszego zwalczania nadużyć finansowych i wszelkich innych nielegalnych działań naruszających finansowe interesy publiczne, które mogą być wzięte pod uwagę przez Wspólny Komitet w celu udoskonalenia funkcjonowania współpracy pomiędzy Stronami.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 11 ust. 2

Wykraczając poza zakres stosowania niniejszej Umowy, Strony deklarują gotowość do analizowania składanych przez inne Strony wniosków w sprawie negocjacji kompleksowych umów dwustronnych dotyczących unikania podwójnego opodatkowania.

Bez uszczerbku dla art. 39 obecnej Umowy Strony rozważają sposoby rozwiązywania konfliktów w dziedzinie podatków bezpośrednich.

Wspólna deklaracja Stron odnośnie do art. 12 ust. 1

Odnosnie do wykonania art. 12 ust. 1 dotyczącego kosztów Strony uzgadniają, że źródłem interpretacji będzie komentarz, który stanowi element modelowej umowy OECD o wymianie informacji w sprawach podatkowych. Koszty, które powstałyby w zwykłym toku stosowania krajowych przepisów podatkowych wezwanej Strony, byłyby zazwyczaj ponoszone przez wezwaną Stronę, o ile ich powstanie jest związane z udzieleniem odpowiedzi na wniosek o informację. Wspomniane koszty zazwyczaj obejmowałyby czynności rutynowe, takie jak uzyskanie i udostępnienie kopii dokumentów.

Art. 12 ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla istniejących lub przyszłych umów dwustronnych między państwami członkowskimi a Księstwem Liechtensteinu, o ile takie umowy dwustronne nie podejmują kwestii podziału kosztów lub nie zawierają innych postanowień.

Wspólna deklaracja Stron w sprawie przeglądu

Strony dokonają, we właściwym przypadku, przeglądu niniejszej Umowy, uwzględniając współpracę nawiązaną w umowach zawartych między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a pozostałymi państwami EFTA oraz Andorą, Monako i San Marino, z drugiej strony.

Wspólna deklaracja Stron w sprawie niedyskryminacji

Strony podkreślają swoje przywiązanie do zasady niedyskryminacji w formie zawartej w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uwzględniając zakres współpracy służącej osiągnięciu celu określonego w art. 1.